

Čís. 14777.

K § 39 zák. o obch. pom.

Zaměstnanec nemá ze zákona nárok, aby na vysvědčení byly vypočteny veškeré práce, jež konal zaměstnavateli, může však se zaměstnavatelem ujednat, že ve vysvědčení budou uvedeny vykonané práce přesným vyjmenováním co do druhu.

Pokud jest míti za to, že se zaměstnanec a zaměstnavatel podrobili vyhlášce presidia inženýrské komory.

(Rozh. ze dne 12. prosince 1935, Rv II 828/35.)

Žalobce byl zaměstnán jako vedoucí zeměměřičské kanceláře žalovaného od 1. července 1927 do 1. července 1933. Jako asistent byl přihlášen u inženýrské komory od 26. června 1931 do 1. července 1933. Žalobou domáhá se vystavení vysvědčení o trvání a druhu služebního výkonu v době od 1. července 1927 do 1. července 1933 a domáhá se, by vysvědčení o zaměstnání bylo potvrzeno inženýrskou komorou pro ČSR. pracovní sekci Brno. Žalobci bylo vydáno vysvědčení ze dne 24. července 1933 potvrzené ve smyslu § 17 zákona ze dne 18. března 1920 čis. 185 sb. z. a n. pracovní sekci inž. komory v Brně. Žalobce tvrdí, že toto vysvědčení nevyhovuje zvyklostem a předpisům, jaké je zachovati při vydání vysvědčení kandidátům stavu civ. techniků. Tvrdí, že byl zaměstnán při zaměřování katastrálního území K. n. B., vykonával veškeré měření v přírodě, prováděl kontrolu a detailní zaměření, pracoval při výpočtech a kontroloval vynášení. Poněvadž ve vysvědčení ze dne 24. července 1933 jest uvedeno, že, co se týká měření katastr. území K. n. B., účastnil se všech komisí, měl dozor na práci, osobně však se měření nezúčastnil, tvrdí žalobce, že mu vysvědčení vydáno nebylo a žádá proto, by žalovaný byl uznán povinným vydati mu vysvědčení o trvání a druhu služebního výkonu od 1. července 1927 do 1. července 1933 potvrzené inženýrskou komorou pro republiku československou. Nižší soudy žalobě nevyhověly, odvolací soud z těchto důvodů: Jak z odvolacího návrhu jest patrno, chce žalobce dokázati, že konal u žalovaného o třetinu více prací, nežli jsou ve vysvědčení uvedeny, chce tedy dokázati jen počet prací, nikoliv jiný druh prací. Podle § 39 zák. o obch. pom. ze dne 16. ledna 1910 čis. 20 ř. zák., podle něhož dlužno věc posuzovati, jest zaměstnavatel povinen vystaviti ku konci služebního poměru na požádání zaměstnance písemné vysvědčení o trvání a druhu služebního výkonu. Povinnost k vystavení vysvědčení o počtu jednotlivých úkonů zákon zaměstnavateli neukládá.

Nejvyšší soud zrušil rozsudky obou soudů a prvému soudu uložil nové jednání a rozhodnutí.

Důvody:

Podle § 39 zákona ze dne 16. ledna 1910 čis. 20 ř. zák. jest zaměstnavatel povinen vydati zaměstnanci při skončení služebního poměru na požádání písemné potvrzení jen o době a způsobu zaměstnání. V roz-

hodnutí čis. 11627, jehož se dovolatel dovolává, bylo uvedeno jen, že zaměstnancova činnost v zaměstnavatelově podniku může být ve vysvědčení vyznačena buď podrobným popisem, aneb i takovými výrazy, jež vystihují její druh a povahu. Nemá tudíž přímo ze zákona žalobce nárok, aby ve vysvědčení byly vypočteny veškeré práce, jež konal žalovanému. Tím však není vyloučeno, aby zaměstnavatel se zaměstnancem ujednal, že mají být ve vysvědčení uvedeny vykonané práce přesným jich vyjmenováním co do jejich druhu. Takové ujednání o obsahu vysvědčení nemusí se ani státi mezi zaměstnatelem a zaměstnancem výslovně, stačí, že se zaměstnatel a zaměstnanec podrobili předpisům své stavovské organisace. Přepokládá se ovšem, že ujednání o dalším vysvědčení neodporuje zákonu. Ujednání o tom, že do vysvědčení jest po-jati přesné vyjmenování vykonaných prací, není protizákonným, nýbrž jen doplňuje předpis zákona. V souzené věci jde o civilní geometry, na něž se vztahuje zákon ze dne 18. března 1920 čis. 185 sb. z. a n., jímž se zřizuje inženýrská komora pro Československou republiku. Podle § 17 čtvrtého odstavce tohoto zákona vydává pracovní sekce inženýrské komory kandidátům vysvědčení o zaměstnání. Jest tudíž inženýrská komora oprávněna, aby stanovila obsah vysvědčení, pokud by ovšem neodporoval zákonu. Podle vyhlášky presidia inženýrské komory, uveřejněné na str. 148 Věstníku inženýrské komory čis. 14 z roku 1933, jest ve vysvědčení přesně vylíčiti vykonanou praksi vyjmenováním určitých prací a jejich trvání. Žalovaný tím, že zaslal vysvědčení pracovní sekci Brno inženýrské komory pro Č. S. R. k potvrzení, dal zřejmě na jevo, že se podrobil předpisům uvedené vyhlášky presidia inženýrské komory a byl proto povinen vyjmenovati ve vysvědčení určité práce, jež žalobce u něho konal, a to úplným výpočtem prací těch. Žalobce sice se v žalobě domáhal jen vydání vysvědčení o trvání a druhu služebního výkonu, avšak tím, že žádal vydání vysvědčení potvrzeného inženýrskou komorou, upravil žalobní nárok v ten rozum, že se domáhá vysvědčení vyhovující zmíněnému výnosu presidia inženýrské komory. Má tudíž žalobce nárok nejen na to, aby ve vysvědčení byla uvedena doba a způsob vykonaných prací, nýbrž i na to, aby ve vysvědčení byly uvedeny vykonané práce určitých jich vyjmenováním a to úplně. Nižší soudy vycházejíce z mylného právního názoru, že žalovaný není povinen vydati žalobci vysvědčení o jednotlivých pracovních úkonech, neprovedly důkazy týkající se jednotlivých druhů pracovní činnosti, takže v tom směru není zjištěn potřebný skutkový děj. Na prvním soudě nyní bude, aby zjistil, zda práce vypočtené ve vysvědčení jsou všechny práce, jež žalobce žalovanému konal, či zda výpočet prací jest neúplný, jak tvrdil žalobce. Ježto uvedené zjištění může míti význam i pro posouzení, zda byl ve vysvědčení správně uveden druh prací konaných žalobcem žalovanému, bude se též zabývati otázkou, zda ve vysvědčení vydaném žalovaným jsou uvedeny veškeré práce co do druhu.

Čís. 14778.

Předpisem odst. 4 čl. XXXV zákona čis. 54/32 Sb. z. a n. je dáno závislým podnikům, v předpisu tom označeným, oprávnění k stejným